

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 2. Si peccauerit. Ex lege naturali tenetur quisque proximi tueri rationes, ac multò magis in lege charitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

sciam diligebat. Quid acturi sumus? qua ratione
hanc reparatimus iacturam Quod si illi potuissent
ab inferis reuocare primum, quid non egissent?
Et quanto illum tripudio Davidi patri viuum ob-
tulissent, acclamantes, quod hunc illi filium
essent lucrati? Hoc idem igitur in hoc vobis est
peccatore considerandum. Num Fideles etis Dei
famuli? Hoc autem scitote Christianum esse fi-
lium Dei per gratiam quam in sacro baptismatis
fonte recepit, adeo diuinitatis charissimum Ma-
iestati, ut sit illud, quod ceteris habet charius.
Mortuus est per peccatum Dei filius. Heu quis
Deo mortuus? Et si noueritis Deum adeo mole-
ste ferre filij sui interitum, quomodo te, qui te
fidelem Dei seruum gloriaris, illa non contristat
non percellit perditio? Attende quam grauius
illud ponderet: *Et non magis luctum habuisti?*
Quid non ageres, ut illum, si posses ad vitam
lucemque reuocares? Nemo dubitat, quin ex
amore quo diligis eum seruentiori, si a libera
tua dependeret potestate, licet tuo quam maxi-
mo foret labore studioque peragendum, illum
resuscitates, redderesque Deo reuocatum. Nec
de hoc dubites: tua fratrem lucraberis ac refu-
sitabis admonitione: *Lucratus eris fratrem tuum.*
Ecce quam excellens opus efficiat fratri tuo ex
Dei amore facta correptio.

Lib. 50.

Ho. 2.

Contemplatur D. Augustinus. ostensam Isaie
visionem. Vir erat hic & vates pollutis sordibus
labijs, Deum videt throno residentem pleno ma-
iestatis, velut Cathedra sublimissima, discipuli
vero, qui latos illius cingebant, Seraphini e-
rant Dei charitate seruentissimi, vidit autem
vnum de circumstantibus Seraphim, qui forte
tolleret carbonem igne diuino succensum, vola-
tueque celserrimo prophetam conueniat eius illi

Isa. 6. 6. labia purificaturus: *Volauit ad me vnus de Sera-*

VI. *phim.* Hoc semper in animum induxi (scribit

Fraterna D. Augustinus.) talis magistri discipulos Sera-

corruptio phinos esse debere charitate flagrantissimos, &

est carbo non aliud acturos quam mundare, ac quod erat

ignitus, iam mundum in propheta, purificare, & hoc

quo Isaias tanta diligentia, ut, volans accederet: *Volauit*

mundatur ad me. Hoc indubie congruit illi (teste D. Ba-

De regn. fil.) quod Spiritus S. ait: *Qui diligit inflam-*

breu. in- erudit. Hic etenim est discipulorum Dei spiritus,

ter. 59. amore seruentior, & in proximum charitate

14. 13. flammantior, ut etiam atque etiam celerissime

aduenit, mirum in modum illum a peccatis suis

sordibusque mundaturi. Hoc fraterna faciunt

correptione, dum suos illi defectus intuant,

ac reprehendunt: nec aliud suis Christus af-

flicis mandat, ut faciant: dum ait: *Si pec-*

cauerit in te frater tuus, &c. vade & eri-

pe eum, &c.

6. 2. Si peccauerit. Ex lege naturali tenetur
quisque proximi tueri rationes, ac magis
magis in lege charitatis.

Hoc venit nobis hic presupponendum, quod
Christus hoc in Euangelio nobis seruandum
præcipit, non esse consilium, quod nostræ liberum
permitat voluntati, sed præceptum quod sub
mortali nos obligat peccato. Ita Theologia primus
doctor D. Thom. a. 2. q. 40. a. 1. confirmat, doctrina
Sanctorum inuenerit, neminatum autem D. August. b. Licet
autem b. præceptum sit naturale, quod semper, cunctos
que constringat, particularius tamen, præcep-
tum legis est Evangelicæ, dominatur vii chari-
tatis, tantoque strictius innotat Christianos.
Hoc autem probatur procedendo ab Analogia
corporis naturalis, ad Ecclesiæ mystici, qua
ratione crebro Apostolus vitur, ut suam Chri-
stianis efficaciter persuadeat obligationem. Ex
qua causa, patet, inquit, quod omnes, qui
in Ecclesia viuimus, vnum efficiamur corpus, &
quisque huius est corporis membrum: *Magni*
num corpus sumus in Christo, singuli autem aliter
alterius membra. Quod est corpus naturale? V-
num totum compositum, ac multis ex partibus
constitutum, vno eodemque spiritu & ani-
ma coniunctis, vna anime viuificatis, vno e-
demque per illam alimento sustentatis, atque
amore vnus ad alteram naturali vnus, adeo
vehementi, ut vna alteram adiuuet, tunc
& ut proprium sibi, bonum reputat alterius,
pari modo fert molestiæ, vna damnum alterius,
quasi proprium; dum autem pars vna nocu-
mento afficitur, graniori, confestim reliquæ ac-
currunt, ut illi, quasi sibi ipsis medeantur. Ca-
su fortuito spinam pedi infixisti, dicto citius
aliæ sunt partes oppido sollicitæ & damnum
illud ut proprium zelant. Os conuertitur, &
protestatur, quod damnum sit suum, & ait,
doleo, spinam pede calcavi, male me habeo,
cetera tamen illi non spina læsent, ambo suc-
currunt bacina, quæ pedem amplectantur, ac
sustineant; oculi fixi vbi vultus sit, contem-
plantur, manus ad æmulationem digitos ap-
plicat, nec desistunt, donec spinam euulserint.

Hoc confirmat Apostolus: *Si quid potuerit vn-*
num membrum, compatiatur omnia membra, sicut &
gloria.

rum, quibus peccator ad meliora conuertatur. Si hoc non fiat: ignis non ardet caelestis: *Quomodo charitas Dei manet in illo?* Quinimo ea de causa (vt indicat gloriofus Dei Martyr Cyprianus) dixit Dominus Laodicensium Episcopo, post asperam datam, grauemque correptionem, ne ob eam exarbaretur, aut ex odio profectam iudicaret, seu maleuolentia, sed amore potius beneuolo: continuo subiungit: *Ego quos amo, arguo & castigo.* Doctrina est haec quam multo ante docuerat Spiritus S. & declarat Apostolus. Amoris esse & charitatis effectum, arguere, reprehendere, monere peccatorem. Si vero, quando opus illi est, non arguitur, non reprehenditur, non mouetur: non ardet amor, frigeſcit charitas, tepet affectus: *Quomodo charitas Dei manet in illo?* Insuper & hoc ait Spiritus S. *Qui diligit uisitanter corripit,* ex lectione D. Basilij. An or ignis est, suis in operibus sedulus. Quando cernis illum, cū in laboribus facta compeccaris, in puteum corruisse, equi pedibus prostratum, conculcatumque, quā non accutris eum diligentia liberaturus? Si hoc non fiat, nec amor est, nec charitas.

§. 3. Corripe. Non corripere peccatorem eius est uelle perditionem, & labiorum immunditiam laborare.

Singulari hoc suā prosequitur argumentum eloquentia D. Chryostom. Consulatum est, ut alterius passum uicinis maculatum, aut uellem inuertam, ilico de hoc illum aduoneas. Si araneam caput illius percurrentem ad spexeris, ilico manum applicas illam excutens, ut ab illa liberetur. Si pariter alterum uideris ceſpitantem, equoque dilabentem, caput sibi distringentem, sensibus expertem, fastidus uelocitatis, erigis eademem, & omni qua potes infirmum curā foues & remedio. Proximum autem contuens animā fōrdidum, seipente atque aranea peccati demersum moriferā, sublimi gratia equo delapsam, intell. Etus offensum oculis, uelut cecum; Quā coram Deo negligentia correptionis obtendes rationem? Expedi ipse loquatur Chryostom. *Si quem uideamus uelle breuiori, uel aliquo in decem uestitum, aduonemus & emendamus: uerum uidentes uiam eius dissolutam, nec uerbum quidem proferimus, uidentes mores eius nefarios, fraterna praterimus, tamen si ridicula sint qua ad uestes correptione, pertinent, periculosa autem, & damnosa, qua*

ad animam: sic obſerua nome cum uides fratrem per precepta ferri, manum ei porrigi & non minuiſſe ne à lapsu erigi? nonne reprehendis, & arguis? ad manum. Et in his maioris factus, non offendere & non haberi pro inimico; quam saluus eius uiam habere? Et quam habiturus es apud Deum ueniam, uel quam defensionem? Ad huius argumenti confirmationem expendit illud Domini praeceptum datum populo suo: *Si occideris bouem inimici tui, aut asino erranti, uide ad eum, si uideris asinum ostentis ut iacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis eum.* Trinitat id quod interest, legis ad legem, populi ad populum, sei ad rem, & damnat damnum. Si namque in illa lege que non mouet, sed lex erat timoris, Deus decreuit, ut quisque tantam bouis aut asini iniuriam susciperet curam: quid cum in lege uelie Euangelicae arbitaris, amoris lege, ut agas non cum hostis inimicium, sed uii fratris amicitia, adeo pretiosa; ut ipsa sola caelis, et saepe praeponderet eminentior? Iterum profero Chryostomum: *Nonne audisti, quod Deus Indis praecepit, nepe ne errantia inimicorum uimenta despicias, & lapsa ne pratereris? Quod cum Indas praecepit, ne inimicorum uimenta contemnant, nos ne fratrum animos, qui quiescunt supplantantur, despiciamus? Et quomodo non est summa inhumanitas, & ferina crudelitas non tantum curā hominibus impendere, quantum alijs iumentis? Hoc est quod uiam nostram confundis, hoc est, quod omnem ordinem subuertis.*

Quam edicax fuit illa ratio Iosaphi ab Aegyptijs proposita, dum libellum offerunt supplicem postulantes eorum benignis extremā succurrat incipere, cum illi triticum esset, quo poterat abundantissimum: *Cur moriemur te uideamus? Quis credat, eos inueniri tale, quod nos cum morte luctantes uideat, & negligat auxiliari? Estne ut fieri possit, ut hunc uideas putco submersis flumine alterum, & cum illis possis ferre praesidium, sanem adijciendo, pratereris? Ex his hanc educit D. Augustin. propositio-nem, quam expendit Doctor Angelicus: *Si negligeres corripere, prior factus es eo, qui peccat.* Et ratio est: alter namque peccat, quia illi uirtus deficit & animi fortitudo, tu uero peccas, quia tibi deficit charitas regina uirtutum, & haec est culpa grauior. Deinde ponderat idem Doctor quantum sit hoc peccatum, ex communi sententia, quam docuit D. Ambros. Quod quicumque uiderit alterum aquis praefocari, cum illi possit esse auxilio, periculoque eripere, non*

L. de disciplina, & habitu uirg.

Apoc. 3. 19

Proph. 13. 10.

D. Chry. Ho. 1. ad pop. & peculiari. Ho. de ferendis re. prehen. Tom. 5.

II. Astringit dem proferimus, uidentes mores eius nefarios, fraterna praterimus, tamen si ridicula sint qua ad uestes

ad animam: sic obſerua nome cum uides fratrem per precepta ferri, manum ei porrigi & non minuiſſe ne à lapsu erigi? nonne reprehendis, & arguis? ad manum. Et in his maioris factus, non offendere & non haberi pro inimico; quam saluus eius uiam habere? Et quam habiturus es apud Deum ueniam, uel quam defensionem? Ad huius argumenti confirmationem expendit illud Domini praeceptum datum populo suo: Si occideris bouem inimici tui, aut asino erranti, uide ad eum, si uideris asinum ostentis ut iacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis eum. Trinitat id quod interest, legis ad legem, populi ad populum, sei ad rem, & damnat damnum. Si namque in illa lege que non mouet, sed lex erat timoris, Deus decreuit, ut quisque tantam bouis aut asini iniuriam susciperet curam: quid cum in lege uelie Euangelicae arbitaris, amoris lege, ut agas non cum hostis inimicium, sed uii fratris amicitia, adeo pretiosa; ut ipsa sola caelis, et saepe praeponderet eminentior? Iterum profero Chryostomum: Nonne audisti, quod Deus Indis praecepit, nepe ne errantia inimicorum uimenta despicias, & lapsa ne pratereris? Quod cum Indas praecepit, ne inimicorum uimenta contemnant, nos ne fratrum animos, qui quiescunt supplantantur, despiciamus? Et quomodo non est summa inhumanitas, & ferina crudelitas non tantum curā hominibus impendere, quantum alijs iumentis? Hoc est quod uiam nostram confundis, hoc est, quod omnem ordinem subuertis. Quam edicax fuit illa ratio Iosaphi ab Aegyptijs proposita, dum libellum offerunt supplicem postulantes eorum benignis extremā succurrat incipere, cum illi triticum esset, quo poterat abundantissimum: Cur moriemur te uideamus? Quis credat, eos inueniri tale, quod nos cum morte luctantes uideat, & negligat auxiliari? Estne ut fieri possit, ut hunc uideas putco submersis flumine alterum, & cum illis possis ferre praesidium, sanem adijciendo, pratereris? Ex his hanc educit D. Augustin. propositio-nem, quam expendit Doctor Angelicus: Si negligeres corripere, prior factus es eo, qui peccat. Et ratio est: alter namque peccat, quia illi uirtus deficit & animi fortitudo, tu uero peccas, quia tibi deficit charitas regina uirtutum, & haec est culpa grauior. Deinde ponderat idem Doctor quantum sit hoc peccatum, ex communi sententia, quam docuit D. Ambros. Quod quicumque uiderit alterum aquis praefocari, cum illi possit esse auxilio, periculoque eripere, non